

List ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 2 gld. 50 kr., za pol leta 1 gld. 25 kr., za četrť leta 65 kr. — Naročnina se pošilja upravnistvu v tiskarni sv. Cirila, koroške ulice št. 5. — Deležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr. Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če se natisne enkrat, po 8 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Slovenskega društva občni zbor v Celji.

Letos smo za Slovensko društvo obhajali občni zbor v Celji. Razpravljalo se je o važnih zadevah našega naroda, kar je najbolj razvidno iz ondi sklenjenih ukrepov ali resolucij. Ker na zborovanje, kakor se to lahko umeje, ne more vse ljudstvo, ampak le udje društva in še ti ne vsi, zato čemo našim bralcem vsaj te resolucije objaviti na tanko, kakor so se pri tem zboru stavile in tudi blizo soglasno vsprejele. One pa so bile te-le:

1. Slovenci štajarski, zbrani v občnem zboru političnega Slovenskega društva, ugovarjamo najodločnejše ukrepom ali resolucijam nemških (?) mestnih, trških in kmetskih občin, češ, Slovenci v tem, ko zahtevamo slovenščine popolnem zmožnih uradnikov, profesorjev itd., zatirujemo Nemce; marveč Slovenci rabimo le svojo, v osnovnih državnih zakonih zajamčeno pravico ter ne delamo nikomur krivice. Zatoraj se tudi trdno nadejamo, da visoka vlada ne bode uvaževala ovih neosnovanih, neresničnih pritožeb nekaterih posameznih, slabo poučenih ali vsako poučenje in porazumljenje odklanjajočih zastopov, temveč strogo se držala zakonov in jih zvesto izvrševala.

2. Obžalujemo narodni prepir med kranjskimi Slovenci, kot zelo nepotreben, po sovražnikih Slovencev tje zanesen in neten ter izražamo, gledé na položaj, najiskrenejšo željo, da se zopet porazumejo in spravijo v bratski ljubezni, sebi in nam v največjo korist, ali o nasprotstvih vsaj razpravljajo le stvarno, vselej dostojno in brez sovraštva med seboj.

Le-ti resoluciji je nasvetoval odbor Slov. društva, naslednjo pa državni poslanec, č. g. dr. Gregorčec, glasi se:

3. Izrekamo ganjenega srca društvom sv. Mohorja, sv. Cirila in Metoda, Maticice slovenske, zlasti pa še slovenskemu pevskeemu društvu Ptujskemu, društvom Sokolskim za njihovo vspešno in sijajno delovanje najizkrenejše priznanje in zahvalo.

Deželni poslanec g. dr. Jože Srnec je nasvetoval to-le:

4. Obžalujemo, da se z vladino podporo snujejo čisto nemške šole v malih, zvečinoma slovenskih mestih in trgih na slovenskem Štajarskem in tudi tam, kjer so kakšne fužine; ker v vsch teh šolah je ogromna večina učencev — slovenska in bi ne mogle dosežati ljudskim šolam postavno določenega smotra, temveč širile bodo le nevoljo in prepir tudi v krajih, dosedaj mirnih dočim sedanje šole določenim namenom tam vsaj deloma ustrezajo.

Odvetnik v Celji, g. dr. L. Filipič je predlagal to-le resolucijo:

5. Izražamo naposled željo, naj bi naši državni poslanci brž, ko se to pokaže umestno, osnovali poseben — jugoslovanski klub.

Vse ove resolucije so bile po temeljitem razpravljanji vsprejete jednoglasno. Posebno v političnem oziru je važna zadnja resolucija, ker ne veže, ampak daje, kakor je g. M. Vošnjak pojasnil, štajarskim slovenskim poslancom zopet — proste roke. Kakor se razvidi iz teh resolucij, nismo na tem zboru prezrli nobenega vprašanja, katero sedaj zanima naše slovensko in še posebej štajarsko slovensko ljudstvo. Pač so imeli posamezni udje še svoje želje, more biti jako zanimive in slov. ljudstvu koristne, toda iz večih in tehtnih ozirov niso jih spravili pred zbor. Prav je tako, saj upamo, da bode jim priložnosti še dovolje izpregovoriti o enacih stvaréh; o drugih pa se razpravlja lahko na drugem kraji, more biti z večjim vspehom, kakor se more zgoditi pri takem zboru, ki ima le malo časa na razpolaganje.

Slovensko društvo je v 10 letih zborovalo 20krat in pri četverih volitvah narodno našo borbo srečno vodilo. Sedanji predsednik, vlč. g. dr. Lavoslav Gregorčec je bil zopet izvoljen in se je mu izrekla živahna zahvalo, isto tako so dosedanji odborniki zopet izvoljeni z malimi izpremembami. Bog pomozí dalje!

Cerkvene zadeve.

V spomin vlč. g. Martina Sevnika, župnika Šent-Peterskega.

II.

Še kot sivi starček so se č. g. Sevnik svoje prve kaplanije v Šmariju radi spominjali: Leta 1838. so se preselili k Sv. Križu pri Slatini. Tukaj so se ogrevali posebno za godbo in petje, V razveseljevanje gostov kopaljščnikov svira namreč na Slatini izbrana godčevska družba vsako jutro in pa o večernem hladu. Med tem se pa oglašajo petje slovenskih deklet, ki nalivajo zdravilno vodo v steklenice, ki se razpošiljajo daleč po svetu. Gospod Sevnik so si omislili majhen glasovir in pa flavtopiščalko, ter so posnemali doma, kar so na Slatini čuli, bodi-si godba, bodi-si petje. Porabljali so pa svojo umetnost se ve, da najraje v ta namen, da so povsod cerkveno petje in orgljanje boljše uredili. Leta 1844. so dobili Sevnik novo službo odkazano in sicer v prijaznih Konjicah. Pri obiskovanju bolnikov so se prepričali, da se kmečki ljudje zdravnika tu in tam še huje bojijo, kakor boleznici same, to pa zavoljo stroškov, katere ubožček težko prenaša, če so tudi sami na sebi le zmerna odškodnina za zdravnikove skrbi in trudne hoje. Za to so se Sevnik poprijeli homeopatije, to je onega zdravljenja, po katerem je rajni dr. Štefan Kočevar daleč na okrog lepo slovel. Le malo čistih kapljic ali pa par drobnih kroglic so bolniku podali, in premnogim so pomagali — zastoj, brez povračila v denarjih, ker so vedeli, da to Bog povrne, kar smo ubožčeku dobrega storili. Štiri leta so opravljali potem Sevnik po raznih krajih službo farnega oskrbnika ali provizorja. Slabeyše službe od provizorske svoje dni ni bilo. Provizor imajo vse dolžnosti župnikove opravljati, plačila pa svoje dni niso imeli določenega. S svojimi denarji so zemljo obdelovali in so morali potem večasi več let se za to potezati, da se jim je vsaj nekoliko povrnilo, kar so prej sami v gotovini odšteli. Ker si pa provizor vsakega kopača in groša ne morejo proti zapisovati in je bilo zgubljeno, kar se s pismom spričati ni dalo, je bila zguba skorej, da gotova.

Za plačilo so dobili l. 1852. župnijo v Artičah, kjer so se nemudoma lotili cerkvenih popravil, ki so bila prepotrebna; zvonik so povzdignili in mu oskrbeli primerno visoko strešje. Tukaj so tudi svojo ljubezen do mladine s tem jasno pokazali, da so se ponudili sami za neplačanega učitelja tudi za vse posvetne predmete.

Ena najstarejših pa tudi najimenojnejših župnij za Sotljo je Sv. Peter pod slavnimi Sv. gorami. Če pa kdo tamošnjo farno cerkev pogleda, se nehoté začudi, češ, kako se pa zamore v tej majhni cerkviči za blizo 3000 duš božja služba opravljati. Za to so mil. knezoškof J. M. Stepišnik k Sv. Petru za župnika poslali našega podjetnega g. Sevnika z naročilom, naj skrbijo, da se bode tam pozidala primerno prostorna hiša božja. Rajni gospod so si na vse moči prizadevali, da bi izvršili naročilo svojega višega pastirja, ali ni se dalo. Za to so pa globoko užaljeni vse svoje premoženje v svojej oporoči sporočili farni cerkvi Šentpeterski, naj bi tako svojemu nasledniku omogočili delo dognati, katerega oni niti pričeti niso mogli, dasiravno so 30 let pri Sv. Petru pastirovali. Kaj da so rajni za cerkev na Sv. gorah storili, to ve samo on vredno preceniti, ki je videl cerkev prej vso zapuščeno, med tem ko je zdaj krasna in vsa v lepoticju, kakor se spodobi za nevesto Gospodovo.

Tisoč goldinarjev so rajni za misijne med pagani sporočili, 500 gld. pa za dijaško semenišče v Mariboru. Več manjših zneskov so odkazali cerkvam in ubožcem Pišecah in v Artičah.

Rajni moj dobrotnik in prijatelj! Veliko ste se na tem svetu bojevali in trudili za sv. vero in pa za pravo, krščansko omiko ljubljene naroda svojega! Veliko ste se trudili in marsikateremu ste solze z lica otrli, pa žalibog malo zahvale našli za svoja dobra dela. Naj Vam bo torej Bog plačnik, o katerem uči sv. apostol Pavel (1. Kor. 3, 8), da bode vsakemu povrnil, kakor si je zaslužil.

Bog Vam večni pokoj daj,
Večna luč Vam sveti naj,
Počivajte v miru!

Dr. Jožef Pajek.

Gospodarske stvari.

Nekaj o češpljah.

Sadno drevo, katero ima obilo dobrih lastnostij, je češplja ali kakor se mu na nekih krajih pravi, sliva. Nekaterim sadjerejcem pa se vendar-le dozdeva, da tega drevesa ni treba veliko jemati, ako si kje delajo sadonosnike, češ, da ne rodi in nerodovitnih dreves vendar-le ne kaže še saditi in to še s stroški, katerih ne plača drevo nikoli, če tudi v časih kaj rodi! Tako pa je tudi že marsikatero slivovo drevo podrla sekira ali pa ga še čaka.

Nam pa se dozdeva, da je treba tudi to drevo varovati in prav bode, če pokažemo našim bralcem, da češplja ali sliva nikakor ni za to, da se poseka ali zanemarija v sadonosnikih. Slivovo drevo tirja za-se, kedar doraste, 25 do 30 m. prostora, na hektarji ali 1000 m. raste jih lahko do 400. Sliva živi in donaša korist do svojih 60 let. V tem času more drevo, ako se razvija v redu, dati do 1800 kg. ploda ali sadu. Dokler se razvija, ne da rodi, potreba je slivi 5 let, potem pa daje v prvih 10 letih povprek, vsako leto 16 litrov, vkup 160 litrov ali 118 kg., v naslednjih 8 letih po 40 litrov torej vkup 200 litrov ali 143 kg.; v nadaljnjih 15 letih po 80 litrov, vkup 1200 litrov ali 858 kg. in v kočnih 20 letih vsako leto po 40 litrov, vkup 800 litrov ali 524 kg. Od 5. do 60. leta da po takem, kakor se vidi iz računa, 1836 kg. sadu.

Te številke niso nikakor domišljija, izrodek fantazije, temveč posneli smo jih iz skušnjec, se ve, da pri ugodnjih razmerah, posebno kar se oskrbovanja tiče, kakor jih imamo pri nas.

Kakor nobena rastlina, tako se ve, da tudi sliva ne stori vsako leto dobro; zavoljo tega je pa še ne smemo zavreči. Navadno smemo v teku desetih let računati, da ste dve prav dobri, dve dobri, dve srednji, dve slabi in dve popolnoma slabi letini.

Sad slive se da rabiti na raznovrstne načine. Rabi se za vžitek v svežem stanu in se, kjer je blizo dober trg, na ta način dobro prodava. Večinoma se pa predeluje v bolj trajne proizvode. Iz sliv dobimo, ako jih sušimo in raznolično pripravljamo, navadne suhe slive, prunele itd. Iz njih se tudi kuha čislano »povidlo« ali lekvar, razun tega slovita slivovica itd. V vsaki obliki so blago, katero ima vedno dovolj kupcev, posebno, ker nam pri njih prekmorsko tekmovanje ne kviri barantije. Nikdar se nam ni bati, da bi preveč sliv pridelali, naj še tako rodé, ali se vé, da moramo ne samo jih pridelovati, temuč jim tudi znati, kako da jih obrnemo najboljše.

Glavni pogoj pa, da bodemo imeli od sliv zaželeni dobiček, je poleg narave, primerne podnebja in zemlje, tudi primerno oskrbovanje. Sliva ljubi bolj milo podnebje. Na rodovitost pa največ zemlja upliva. V suhi

revni zemlji ne bomo nikdar imeli mnogo obirati. Hitro se razprostirajoče korenine zahtevajo v zemlji veliko vlage in pa dovolj redilnih snovij. Ako hočemo slivnjak zasaditi, izbirajmo toraj v ta namen vedno vlažno, močno zemljo.

Drevesa se večinoma izgojujejo iz koreninskih izrastkov. Ti imajo pa to napako, da radi zopet izraste delajo, kar drevo jako slabi. Če pa že te porabimo, dobro je cepiti jih posebno, ako nismo popolnoma uverjeni, da so dobre vrste.

Bolje je podlage iz semena izgojevati in te potem cepiti. Najbolja podlaga je divja sliva (Haferpflaume, prunus imititia) ali pa myrabortana, ki se napravlja iz koreninskih izrastkov.

Izgojuje se navadno visoko ali pol debelnato. Ako hočemo visoko, lepo deblo v kratkem času doseči in sicer pri slabo rastočih vrstah n. pr. žolti mizrabeli, moramo podlago tako dolgo divjo pustiti, da doseže pravo visočino in potem jo še le v krono okuliramo. Še bolje je pa, ako cepimo podlage tikoma pri zemlji s slivo, ki kaj lepa debela napravlja ter se imenuje »Lepa iz Löwena« (Schöne von Löwen) ali pa jo okuliramo in še le, ko ta dovolj visoko doraste, kako drugo vrsto v krono. Slive je pa tudi kaj lahko v piramidah izgojevati, ravno tako tudi kot špalir za pokrivanje visocih sten.

Saditi je z isto pazljivostjo, kakor drugo sadno drevje. Okopavanje okolo debla, režnja krone itd. so v mladosti nujna dela. (Konec prih.)

Zoper predenico.

Sitna in jako škodljiva je predenica na deteljišči, kajti širi se hitro in košnja se krči neljubo za kmetovalca, ako se mu ona vgnjezdi. Vsled tega pa so tudi že marsikaj poskusili, da jo odpravijo z deteljišča, na katero se je zatepla. Ali kakor se godi to po navadi, umetni pripomočki ne izdajo veliko sploh in tudi pri predenici le malo. Nam pa se priporoča lahek pripomoček zoper predenico in sicer tak, da ga ni treba kupiti, ampak vsakemu kmetovalcu je pri roki — gnojnica.

Ako se namreč deteljišče z gnojnico večkrat polije, ne pride predenica in če je že na deteljišči, izgine k malu, če je gnojnice dovolje in se ona rabi v pravem času. V jeseni, po zimi in v spomladi naj se deteljišče polije dobro z gnojnico, posebno pa še po večjem dežju po letu. Gnojnica ne vduši samo predenice, ampak detelja še le lepše raste in košnja postane obilniša. Pri večjih naših kmetih se iztaka gnojnica z dvorišča v graben ob cesti, ali pa se kam drugam porazpelje, naj bi jo oni torej rajši izpeljevali na deteljišče!

Sejmovi. Dne 26. avg. v Brežicah in na Ljubnem. Dne 27. avg. v Šentilju pri Slov. Gradci. Dne 28. avgusta v Svičini. Dne 29. avgusta v Celji, pri Sv. Trojici v Slov. gor., na Muti, v Mozirji, v Poličanah in v Žalci. Dne 30. avgusta na Hajdinji. Dne 31. avgusta v Imenem. Dne 1. septembra v Arnočah in na Bregu v Ptuj. Dne 2. septembra v Trnovicah. Dne 3. septembra pri Šentilji v Slov. gor., na Planini in v Račah.

Dopisi.

Iz Šoštanjja. (Pevska slavnost.) Odkar Šoštanj stoji, ni se še pač v tem prijaznem trgu nikdar sešlo toliko vrljih gostov iz vseh slovenskih krajev, se še nikdar ni zbrala toliko množica zavednih in vnetih poslušalcev, se še nikdar ni iz toliko pevskih grl razlegala

slovenska pesen po naši prelopi Saleški dolini, kakor dne 14. t. m. o priliki pevske slavnosti »Slovenskega pevskega društva v Ptuj«. Ves trg je bil v praznični obleki, na vходу v trg postavljen je bil krasen slavolok z napisom: »Srčen pozdrav!« ravno tako pri v hodu v vrt g. Pečnika, kjer se je slavnost vršila, z napisom: »Na zdar«. Čitalnica je bila zunaj in z notraj s cveticami in z venci okičena, vse hiše na velikem trgu bile so razun ene same v zastavah in gre posebna hvala za okičenje te prelepe na sredini trga stoječe hiše v prvi vrsti tukajšnjemu oštirju g. A. Glavaču, tudi kolodvor ter cesta od kolodvora do Pečnikove hiše je bila z zastavami okičena. Ko se je posebni vlak ob eni uri »popoldne pripeljal, pozdravila je na blizo štiri tisoče broječa množica z burnimi »živio« in »na zdar« klici došle goste, katerih je bilo okoli eden tisoč. Gospod notar Iv. Kačič pozdravil je s krepkimi besedami došle goste ter zaklical vrlim pevcem in Sokolom, vsim došlim gostom slovenskim, hrvatskim in českim, ki so tako v lepem številu prišli k tej slavnosti: »Dobro došli mili bratje v naši Saleški dolini!« Nato govoril je predsednik »Slov. pevskega društva« gospod J. Zelenik iz Ptuja, ter je naglašaje važnost in korist petja, pozdravil v imenu »društva« vse došle goste, posebno pa čile Sokole, kateri so bili zastopani od vseh slovenskih sokolskih društev, kakor tudi od Zagrebškega sokola. Po vsprejemu korakali so gostje z godbo in pri neprestanem pokanji »možnarjev« naprej v trg, kjer so bili od velike množice ljudstva burno pozdravljeni in iz mnogih hiš od domoljubnih naših tržank s cveticami in šopki obsipani. Ob 1/22. uri bil je v salonu g. Pečnika banket, katerega se je vdeležilo okoli dvesto oseb. Po banketu bila je skupna pevska vaja in po pevski vaji bila je ob 1/26 uri na trgu javna telovadbo urnih in spretnih Sokolov iz Zagreba, Ljubljane in Celja, gotovo najzanimevnejši del cele slavnosti. Brezštevilna množica ljudij občudovala je gibčnost in spretnost čilih Sokolov, in gotovo bodejo te izvrstne vaje ostale pri vseh gledalcih v vednem spominu. Vrli Sokoli pokazali so pa tudi, da so svoji nalogi popolnoma kôs, in da jim daje sovraštvo naših nemčurjev le pogum in veselje na novo vstrajno delovanje. Bog daj, da bi se ukrepila in pomnožila ta vrla, za našo slovensko domovino prepotrebna društva! Po telovadbi bilo je zborovanje, pa zarad premalo časa niso prišle vse predlagane točke na red. Dosedanji predsednik »slov. pevskega društva v Ptuj« gosp. J. Zelenik odpovedal se je temu mestu in namesto njega izvoljen je bil novim predsednikom gosp. K. Stazinski v Ptuj. Po dovršenem zborovanji, ob 7 uri začel se je konbert, pri katerem so se morale posamezne točke zarad prekratkega časa prenapro vršiti, kajti že ob 1/211 uri z večer odpeljal se je posebni vlak nazaj in se je mnogo gostov ž njim odpeljalo. Vse pesni pele so se izborni in so bile od občinstva s ploskanjem in »živio« klici odobrovane, nekatere, posebno Volaričeva »Grajska godba« prostovoljnega ognjegasnega društva v Zagrebu pod vodstvom kapelnika slovenskega rojaka gospoda Stoekl-na svirala je na veliko zadovoljstvo zbranega občinstva. Slavnost vršila se je v najlepšem redu in so se je celo naši »Nemci« udeležili, ter so pokazali s tem, da je tudi njim »mir in sprava« obeh strank prva podlaga vspešnemu in koristnemu delovanju našega prijaznega trga, pokazali so s tem, da nikakor ne kaže kratiti Slovincem narodnih pravic na slovenskih tleh in mnoga naša nemškutarska mesta in trgi lahko bi se od vrljih Šoštanjčanov marsikaj lepega naučili. Da se je pa cela slavnost tako sijajno obnesla, zahvaliti se imamo v prvi vrsti našemu neumornemu pripravljevalnemu odboru, ki je skrbel za krasno okičenje trga, kakor tudi za vse k slavnosti potrebne priprave. Največa zasluga pa gre gotovo gospodu

notarju Iv. Kačič in gospodoma Iv. Vošnjak in Kr. Kern, kakor tudi njihovim blagim in ljubeznjivim gospem, ki so posebno za okičenje trga, kakor tudi za sijajen vsprejem, za dobro postrežbo in prijetna prenočišča za došle goste z veliko marljivostjo skrbeli. Mnogim gostom bodo gotovo postrežljivi in gostoljubni Šoštanski Slovenci in Slovenke ostali v prijaznem in hvaležnem spominu.

Od sv. Kunigunde na Pohorju. (Nova maša.)

Naša fara bo že skoraj 105 let stara, kajti bila je 6. decembra 1787 ustanovljena. V celem tem času se na našem visokem Pohorju ni nikdar kaka nova meša služila do 7. t. m. ali ta dan je to slovesnost pri nas obhajal č. g. Anton Šebat, sin našega učitelja. Ta gospod bil je sicer v Sladki gori rojen, da bi pa svojim zdajšnjim vrstnikom, med katerimi je zadnja leta službovanja očetovega preživel, veselje napravil, odločil se je pri nas prvo sv. mašo služiti. Vsa župnija bila je tega naznanila vesela in že preteklo leto se je po celej župniji prostovoljna žitna bernja prihodnjemu gospodu novomašniku v pomoč napravila in se je s tem 100 fl. nabralo. Ti so se gospodu letos pred mašniškim posvečenjem izročili z zdrgimi darovi osebnih dobrotnikov. Celih 14 dni pred novo mašo bilo je vse po konci, da se je vse potrebno za gostovanje priredilo in ker je naša šola za kako slovesnost veliko premajhna, se je Blažičev dom v najem vzel, ter se je pod milim nebom napravila lepa koliba, da bi se svatje č. g. novomašnika po cerkvenej slovesnosti razveseljevali. Bogati in manj bogati, domači in sosedni farani so v zvezo stopili, tako gg. A. Fornezzali ali Tuzl, Jurij Potnik, K. Tepej, Peter Dobnik in dr. so storili po šegi starih očakov in so vse s hrambe te hiše napolnjevali, kakor bi šotor ne bil le za tri dneve, ampak za več tednov napravljen. Naši fantje so kupili 50 kil smodnika, da so s strelom daleč po Dra-vinski dolini redko in našo prvo slovesnost naznanjali. Naročeni so bili povsod tukaj dobro znani godci iz Šmarija, da bi pri slovesnosti svirali, maje so se stavile od Blažičevega doma do farovža in cerkve. Pripeljal se je 6. t. m. rojak in součenelec očeta č. g. novomašnika vč. g. profesor Toma Zupan iz Ljubljane, da bi božjo besedo oznanjeval. Na dan slavnosti prišli so tudi č. g. duhovni sosedje in svatje z zlahto od bliz in daleč, eden stric prišel je celo iz dalnjega Dunaja, ena teta, že sivolasa devica, in ena sestrična bili ste nazoči iz Gorenškega ko družice. Ko je bil čas napočil, vredil se je slovesen sprevod v cerkev, kjer je po navadnih molitvah najprej vč. g. govornik razložil uzrok svoje nazočnosti in je v kratkem jedernatem govoru dokazal, da se moramo vsi veseliti po pravici tega dneva, ker č. g. novomašnik bo po izgledu Kristusa učil vrstnike podložne svoje ljubiti Boga, domovino in tudi blagega cesarja. Po pridigi bila je kar sv. maša, pri kateri so pevkinje č. g. novomašnika prav ubrano pele in so č. g. Čadramski in Kebeljski župnik in Konjiški kapelan Franc Kukovič stregli razun drugih č. g. duhovnikov in bogoslovcev. Zadnjič se je podelil silno veliki množici novomašniški blagoslov in bilo je darovanje skoraj celo uro. Po kratkem odihu pri č. g. župniku se je vsa družba podala na kraj gostovanja in je tam našla vsega v obilnosti. Tu so se razne napitnice govorile in je č. g. arhidiacon marsikatero šaljivo povedal in vso družbo razveseljeval. V ponedeljek so šli vsi še nazoči gostje s č. g. primicijantom na Brinjevo goro k Materi božji, kjer je bila o 10. uri slovesna sv. maša in spotoma se je posvetila lepa poljska kapela, katero je priprosti kmečki fant Janez Zajelšnik dal za 400 fl. pozidati. To si je ko krojač le z iglo zaslužil. Še v torek bili so gostje zbrani pri mizi in ker so tačas tudi vč. g. Konjiški dekan J. Voh tukaj skušnjo imeli, so še oni svate počastili. Hitro so res ti krasni dnevi minili, pa Vam spo-

štovanim faranom pri sv. Kunigundi in v okolici ostane čast, da ste pri tej priložnosti pokazali vernost svojega srca in ste č. g. svojega novomašnika iz ljubezni do Boga nepričakovano obilno obdarovali. Lepa vam hvala in skrbite, da si še v kratkem drugih novomašnikov izredite, da bomo znovič prav krščansko veseli!

Od Koroške meje. Na sv. Višarje, obče priljubljeno božjo pot, peljejo letos zadnji posebni vlaki, po jako znižani ceni, v ponedeljek, dne 5. septembra t. l. dopoldne in sicer eden iz Maribora proti Doln. Dravogradu, Celovcu in drugi iz Pragarskega proti Celju, Zidanmostu in Ljubljani na Trbiž in nazaj. Izvanredno lepa nagori Sv. Višarij bo, slovesnost kakor o večjih praznikih zagotovljena. — Cenjeni prijatelji podjetja, pose bno prečastiti gg. duhovniki, ki bi hoteli nekaj vožnih listkov v oddajo prevzeti in dajati podrobneja pojasnila, skoz katero se bogatejšim vdeležba omogoči in blagi namen pospeši, so uljudno prošeni to takoj na »potovalni odbor v Ljubljani, Marijin trg št. 1« naznaniti, ter se jim sotrud in stroški hvaležno povrnejo, kakor neprodani vozni listki po odhodu vlaka nazaj vzamejo. Kratko zgodovino s sliko Sv. Višarij dobi vsak vdeleženeц posebneга vlaka brezplačno.

Iz Celja. (Učiteljski shod.) Pretečeno soboto so imeli gg. učitelji Celjskega, Konjiškega in Laškega okraja učiteljsko konferenco v Celji. Predsedoval je znani veliki Nemeц, okrajni šolski nadzornik g. Blaže Ambrožič. Gosta ni bilo enega, menda iz gole ljubezni do g. nadzornika. Govorilo se je veliko, toda večinoma le nemški. O konferenci poročal bodem drugokrat obširneje. Prihodnje leto bode g. Ambroschitz vzel slovo od svojih učiteljic in učiteljev, katere ima zapisane v zlatih bukvah. Naše slovenske gospode poslance opozorimo že zdaj, da se bodo leta 1893 imenovali novi šolski nadzorniki!

Iz Kraljevec blizu Sv. Jurija ob Ščavnici.

(Volitve.) Pred kakimi štirimi meseci smo imeli tukaj volitve. Na vso silo so nas hoteli naši nemškutarji vreči ob tla, toda drugače se jim je zgodilo, kakor so si mislili. Imamo v naši občini par mož, ki se imenujejo, kakor mislim, pol Slovenec pol Nemeц, to pa bi bilo skoraj, kakor bi rekel, ni prav siš pa ni miš, ali da na kratko rečem: to so naši ljubeznjivi nemškutarji, pa hvala Bogu, saj takih mož v naši občini še ni dosti ali jednega moža moram imenovati, to je Tomaž Borko, naš nekdanji župan. Ta si je tudi zdaj na vse pretege prizadeval župan postati; on si je zbral nekaj svojih nemškutarskih bratov in naših sovražnikov, da bi njega volili in enega revčka si je še posebej odbral, ali še niti popolnoma ni zmožen nemškega jezika. Ako nemški govori, pri vsaki besedi ga »pufka« Slovenec po zatenki in to je njegov sosed Jakob Zemljč. S tem sta pred volitvami letala od hiše do hiše, naj bi njima dajale posestnice »folmoht«, da bi potem ona volila mesto teh oseb. Ali ni šlo. Pravi Slovenci smo se vsi združili in voljen je zopet g. France Topolnik, pravi Slovenec z dušo in telom, on je naš pravi poštenjak, ni nemškutar. Borko pa še ni zdaj v odboru. Tedaj možje, delajmo vsakokrat tako, kakor zdaj. Slovenci združimo se, da vržemo jarem nemčurstva s svojih ram in držimo se gesla: Svoji k svojim!

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Avstrijsko. Svitli cesar se ukazali, daj se letos opustijo velike vojaške vaje v Galiciji, iz ozira na kolero,

ki razsaja na Ruskem. Ako ravno pa ne bode vojaških vaj, gredo svitli cesar še vendar-le v Galicijo, kakor se je bilo to naprej določilo. — Klubu konservativcev na ljubo skliče vlada deželne zборе k malu po mali maši in najvažnije je vprašanje, kaj da se izgodi v češkem dež. zboru. Po tem se obrne cela notranja politika ali že na levo, nemško in liberalno, ali na desno, slovansko in konservativno stran. Na vsak način pa »guganje«, na desno in levo, ne more se držati na dalje.

Štajarsko. Na nemškem delu naše dežele je več katol.-polit. društev in ona služijo sedaj, ko je »doba mirú«, dež. poslancem prav dobro, kajti na njih zborih razlagajo lahko svojim volilem, kaj da so ali še čejo doseči bodi v državnem, bodi v deželnem zboru. Škoda, da je v tem oziru pri nas vse v »največjem miru!« — Dež. zbor snide se v Gradci v sredo dne 14. septembra.

Koroško. Za celovski volilni okraj je izvoljen v dež. zbor g. J. Huber iz Peč pri Trgu. Liberalci so se kavsali za voljo te volitve do zadnjega dneva, ker so imeli kar štiri može na ponudbo. — Volitve dež. poslanca bode treba tudi v Celovci, ker je sedanji, Fr. Glöckner, odstopil. — Na koroškem je iz večine nemško-liberalna politika v rokah tujcev, privandravcev. No tako je tudi pri nas, dobro pa to ne more biti.

Kranjsko. Oba lista, ki izhajata v »Narodni tiskarni« v Ljubljani, delata na to, da može »napredne stranke« ne pridejo na katol. shod. Nam se ne zdi, da je to narodno, mogoče pa, da je »napredno!« — Včeraj je prišlo kacih 100 českih učiteljev v Ljubljano; bili se poprej v Zagrebu, Trstu, deloma tudi v Benetkah. V Zagrebu je delala vlada ovire gledé na slovesni vsprejem, v Ljubljani pa v tem oziru menda ni bilo ovir.

Primorsko. Ker na Primorji može, kar se tiče narodnega dela, spijo ali vsaj dremljejo, vzdiguje se sedaj ženstvo ter kliče na narodno delo. Posebno pa so vzele narodne žene in dekleta družbo sv. Cirilo in Metoda v svojo skrb in na večih krajih snuje se od njih podružnica te jako važne družbe. Tako je prav.

Tržaško. Kaki ljudje so v Trstu, izpoznaš lahko iz tega, da se človek ondi ne sme imenovati avstrijca, če noče, da ga kak iredentovec ne opita »z norcem.« — V Trstu napravi neka laška hiša veliko pralnico na par ter vzame s tem največji zaslužek okoličanom, ki imajo doslej Tržaško perilo na skrbi.

Hrvaško. Sabor ali deželni zbor je dovršil svoje delo že zadnjo soboto, ali kar je storil, ni vredno, da se zapiše. — Župan v Zagrebu bode brž dosedanji vladni komisar Močinski; piše se po madjarski in torej lahko znamo, komu da služi.

Ogersko. Kako da se dela pri Madjarih za madjarsčino, vidi se do dobra iz tega, da ne trpé nobene srednje šole več, ako se v njej ne uči le v madjarskem jeziku. Najprej so zatrli slovaške, sedaj pa so na vrsti rumunske šole, da se prelevijo v madjarske. — Delegaciji snidete se letos v Budimpešti in če ostane pri tem, kakor se misli sedaj, začne se njijino delo dne 5. oktobra. Za 5 milj. bodo stroški letos višji, kakor pa lani.

Vunanje države.

Rim. Sveti oče Leon XIII. so imeli v nedeljo god t. j. po krstu, kjer so jim dali ime Joahim. Kardinali Rimske cerkve so jim častitali in sv. oče so imeli v tem prelep govor o Kristofu Kolumbu, pogumnem kristjanu.

Italijansko. Na otoku Sicilija se množijo ropi dan na dan in si ljudje ne upajo več na deželo, posebno če so na glasu, da imajo kaj v žepu. Brž ga roparji vjamejo o belem dnevu in če rodbina ne pošlje za-nj

bogate odkupnine, umorijo ga po groznih mukah. Vlada pa ne more roparjem do kože. To so vam lepi dnevi za — roparje.

Francosko. V Parizu so sedaj urarji na vrsti za strike; če se jim ne dovoli pol franka na dan višje plačilo, potem odpovejo delo. No ta »strike« se še že prenese. — Napoleonova rodbina se poteguje za jude in že ve, zakaj, sicer pa se ni bati za-nje.

Angleško. Gladstone, sedanji predsednik v ministerstvu, šteje že svojih 84 let, ali še je čvrste postave; če mu pa bode še toliko časa, da izpelje vse, kar je obljubil svoji stranki, to je vprašanje. Najbrž pa misli tudi on, kakor drugi: obljubi, potem stori, ako te je še volja!

Nemško. Iz besedne vojske, ki se bije sedaj v listih, ki so cesarju Viljemu in v onih, ki so knezu Bismarcku v službi, posname si lahko človek marsikaj, toda do Bismarcka brž ne more v njem več rasti občudovanja: mož je surov in oblasten tudi nasproti cesarju. Našim Nemcem, tem v Celji, Mariboru, Gradci . . . pa je še vse eno »največji mož Nemčije«.

Rusko. Car Aleksander III. ni vsprejel slova ministra za finančne zadeve, pač pa mu je olajšal posle ter se je novo ministerstvo napravilo. Višnjegradski torej ostane na svojem mestu. — Kolera pojema, vendar pa še umrje na dan po več sto ljudij vsled nje.

Bolgarsko. Ferdinand princ Koburški, izvoljen knez vseh Bolgarov, se je vrnil na bolgarska tla in je v tem prinesel domov samo veselje, češ, da so ga povsodi, posebno pa še na Angleškem, vsprejeli pristrčno. No, če je le on zadovoljen.

Srbsko. Pašičevo ministerstvo je odstopilo in liberalce Avakumović je sestavil novo ministerstvo, se ve, da po volji liberalnega vladarja Ristića. Zadnji napenja vse sile, da razbije Pašičevo, radikalno stranko. Težko pa bode v tem sreča z njim.

Tursko. Pri sultanovi vladi veje sedaj sapa na stran Anglije, torej proti Rusiji in pravi se, da teče v turske kase angleški denar, toda nam se ni zdi stvar taka, da jo človek vzame lahko za resnico.

Afrka. V Maroku se vleče ustaja še na dalje, vendar pa boja, kolikor vemo, zadnji teden ni bilo in zato se utegne še ustaja končati, ne da se prelije več krvi, vsaj potrebe za to ni nobene.

Amerika. Več republik v južni Ameriki je sklenilo s francosko republiko tako trgovinsko pogodbo, da je ta gledé na trgovino v tiste kraje lahko vesela, kajti po najnižji ceni spravi svoje blago tje, ali če ga hoče, dobi ga po lahki ceni iz onih krajev.

Za poduk in kratek čas.

Spomini iz jutrovih dežel.

Piše F. S. Šegula.

(Dalje.)

VIII. Na tleh starega mesta Heliopolis.

Urno dirjajo konji čez Nil v Kairo na kolodvor Pont-Limonu. Ob 2. uri že nas pa nese priprosta železnica v Matarije. Med potom opazujemo kediveja Kulbapalača. Tu in ne v palači sredi mosta stanuje navadno podkralj (kedive).

Matarije je borna vas, ali na postaji je celi dan živahno, ker deloma pridejo tujci, deloma je okolica polna vil in marsikatera turška gospa, v črni obleki z belim zagrinjalom na glavi, vstopi in izstopi, spremljana zmiraj od dveh mladih zamorcev služebnikov.

Kjer stoji dan danes revna vas, slovelo je nekdaj

mesto Heliopolis, znamenito po zgodovini stare in nove zaveze. Heliopolis, po slovensko »solnčno mesto«, je grško ime za staroegiptovsko An-nu ali On svetega pisma. Kedaj se je to mesto stavilo, ne pové nobeno sporočiló. An-nu bilo je središče častja solnčnega boga Ra in raznih zvezd. Stal je tukaj velikanski solnčni tempelj, ki se je ohranil do poznih let. V tem svetišči posloval je višji duhoven Putifar; tu je snubil Jožef Jakobov sin na povelje faraonovo višjega duhovna hčerko Asenet; tu je bila visoka šola modrosti in umetnosti; tu se je učil Mojzès, pa tudi njegovi nasprotniki pred faraonom. Še v poznih časih romali so učenjaki vsega sveta, n. pr. Platon, Herodot in drugi semkaj, učiti se človeške modrosti.

Do 30 laktov visoki maliki so se tu pobožno častili, višji še bili so njih stoli. Prvi malik je bil Ra, »starodavni«, potem Ptah, Tum, Izis, Oziris, ter cela vrsta svetih živalij, ki so se žive molile: krave, mačke, levi, tiči, svetlobeli ibis, do neba se vzdigajoči jastreb, med vsemi sveti pa so bili štirje biki. Prvi, Apis, je bival v mestu Memfis; drugi, Mnevis, tukaj v Heliopolju. Taki bik moral je imeti posebne lastnosti, in moža, v katerega čredi je zrastel, blagrovala je vsa dežela. Bik imel je svoj tempelj, svoj dvor, svoja sprehajališča, hrana pa kraljeva ni mogla boljša biti. Njegovo hojo, obnašanje, posebno pa bikov tek so »duhovni« (škoda lepega imena!) na tanko opazovali in potem prerokovali. Če mu je hrana škodila, če je prerano poginil, žalovala je strašno vsa egiptovska dežela. In kako veličastni so bili pogrebi takih bikov, kažejo nam še sedaj ohranjeni njih grobovi pri piramidah Sakaranskih. — Med vsemi bogovi najvišji bil pa je kralj sam, namestnik solnčnega boga na zemlji. To malikovalstvo se ve, da je mnogo stalo in duhovnikov, uradnikov, strežajev in čuvarjev bilo je v Heliopolju samem nad 2000.

Minila je lepota, minila slava, kakor je prerokoval Jeremija (43, 13): »Stebre solnčnega hrama v Egiptu bo Gospod zdrobil in tempeljne egiptovskih malikov v ognji sežgal«. Podrta, potrta je cela vrsta obeliskov (za zvonik visokih, iz enega kamina izdelanih stebrov), razvoženi so na vse vetrove sveta, ali pa ležijo globoko v zemlji, kojih je cela vrsta kazala pot do solnčnega hrama.

Eden, le eden še stoji, 20m. visok, sredi rodovitega polja. Postavil ga je, kakor več drugih, farao User-teen leta 2700 pr. Kr. Stoji tedaj že blizo 4600 let in še bo stal tisoče let, če ga ne oskruni tujec in odpelje. Njegov drug pa je že davno prenesen v Paris in se tam kot »colonne Concordia« občuduje.

Kakor se bere v prikaznih Katarine Emmerich, stanovala sta v podrtinah tega tempeljna, brž ko sta prišla v Egipt, Jožef in Marija z detetom. (Drugo stanovanje smo že videli v stari Kahiri; tu mimo Heliopolja se pa ide iz Arabije v Kahiro.) Starodavna sporočila kristjanska pa trdijo, da je bilo stanovanje svete rodbine pol ure od tod, tam, kjer so sedaj kraljevi vrti, tudi Marijin vrt imenovani. To pot tedaj hodil je mnogokrat sv. Jožef, tu z delom rok zaslužil, kar je potrebovala sveta družina; ta misel me je navdajala in krepčala, ko sem bil že tako zelo utrujen od vročega dneva. Okrepčal sem se s hladno vodo iz Marijinega studenca, iz kojega neprenehoma vodeno kolo (»zakije«) vodo vzdiguje, ki se potem po vrtu napeljuje. To je oni slavni vrt, kjer je rastla rastlina, katere dišeče mazilo (balzam) je prinesla v dar kraljica od Sabe kralju Salamonu.

(Dalje prih.)

Smešnica. A. »Prijatelj, posodi mi pet goldinarjev!« B. »Ne morem, kajti doslej me je še vsak ukani, zato nikomur več ne posodim le beliča«. A. »Naj

pa bodem jaz zadnji!« B. »Ne; bodi Ti prvi, ki mu ne posodim več ničesar«.

Razne stvari.

(Katol. shod.) Na katoliški shod v Ljubljano gredó, kakor se poroča »Slovenca«, tudi naš milostljivi knezoškof ter tudi izpregovorijo na shodu besedo, zbranim katoličanom v spodbudo in veselje.

(Odlikovanje.) Okrajni glavar v Celji, g. dr. V. Wagner je dobil od svitlega cesarja viteški križec Franc Jožefovega reda.

(Častno občanstvo.) Trška občina v Mozirji je imenovala preč. g. Ignacija Orožen, stolnega dekana in apostol. protonotarija v Mariboru, za častnega občana. Msg. Orožen so bili ondi več let župnik in so si pridobili velicnih zaslug za trg in župnijo.

(Železnica.) Če pojde vse dobro, zveže se železnica Celje-Velenje od Polzele čez Gomilsko in Vransko z železnico Kamnik-Ljubljana. To progo meri že podjetnik A. Hauser iz Gradca. Če tudi ne v kratkem, pride pa kedaj do te železnice skoraj brez dvoma.

(Posojilnica) v Pišecah ima v nedeljo, dne 4. septembra ob 9. uri dopoldne izvanredni občni zbor v stanovanji predsednika. Na dnevnem redu je preuredba pravil v smislu postave od dne 1. junija 1889.

(Na znanje.) Dijaki Mariborskega gimnazija, ki želé hrane v dijaški kuhinji, naj izročé pismene svoje prošnje odboru dijaške kuhinje in naj prošnji priložijo v prepisu spričevalo uboštva in pa zadnje šolsko spričevalo. Kateri še le vstopijo v latinsko šolo, morajo prej napraviti vzprejemni izpit in potem še le morejo prositi hrane. Kuhinja se dijakom odpre še le 1. oktobra.

Odbor dij. kuhinje.

(Novo gimnazijsko poslopje) v Mariboru je že do mala gotovo in se odpre slovesno dne 17. septembra. Pričakuje se k slovesnosti minister za uk in bogočastje, dr. Pavel baron Gautsch ter ces. namestnik štajarski, Guidon baron Kübeck.

(Staro poslopje) c. kr. gimnazije v Mariboru je prešlo za 20.500 gld. v last štaj. verski zalogi, ter se prepusti bogoslovju naše škofije v porabo. Za to je bila za velika potreba.

(Jurij vitez Schönerer) ima neki za Marenberg tolike zasluge, da ga je občinski zastop izvolil za častnega občana. Novi občan mu je za to izrekel svojo »prisrčno nemško zahvalo«, iz Gradca pa jim je prišel — dolg nos.

(Slov. napisi.) Kakor se nam piše, podpisuje se sedaj v Celji prošnja do visoke vlade za slov. in nemške napise ulic po mestu. Tudi okolica se zanima za prošnjo in so slov. napisi za-njo živa potreba.

(V dijaško semenišče) v Mariboru je vsprejetih teh-le devetero gimnazijcev in sicer v II. razredu: Avgust Sedlar iz Laškega trga in Jože Vidovič od Sv. Marjete pri Ptuj; v III. razredu: Jože Škvarč iz Dobove, Štefan Rajh iz Dramelj in Alojzij Zamuda od Sv. Križa na Murskem polji; v IV. razredu: Jakob Kosi od Sv. Križa na Murskem polji in Fr. Spindler od Male nedelje ter v V. razredu: Martin Lenart in Jože Mohorko iz Št. Lovrenca na Dravskem polji.

(Kuretina.) Vsled odločbe trgovskega ministerstva se živa kuretina ne sme več izvažati na Nemško in Bavarsko, dokler se ta določba ne prekliče.

(Strele) je vdarila dne 22. avgusta v poslopje viničarije S. Drevenška v Repišah, župnije Leskovške ter je poslopje zgorelo, viničarijo pa so vrli sosedje ubranili ognju.

(Slovensko katoliško politično društvo Pozor v Ptuj) imelo je glavni zbor dne 18. t. m. v »Narodnem domu« v Ptuj. Voljeni so sledeči gg. dr. A. Brumen, odvetniški kandidat predsednikom, M. Brenčič, tovarnar v Žabjeku pri Ptuj, namestnikom, dr. Jože Čuček, odvetnik, blagajnikom, A. Gregorič, tajnik posojilnice, tajnikom in gg. Konrad Stazinski, M. Pavlinič ter Andrej Jurca, odbornikom.

(Misijon.) Od 4.—11. septembra bode sv. misijon pri sv. Jakobu v Slov. gor. Vodila ga bota oo. iz reda Jezusovega: Franc Doljak in J. Tomatezič.

(Zgorela) je dnes dopoldne sodarija pivovarja g. Ant. Götza v Mariboru. Škode je za več tisoč goldinarjev, požarna bramba je storila, kar je mogla.

(Tatvina.) V noči 10. avgusta so ukradli J. Rešu, posestniku v Lučanah, leta staro telico in v noči na 12. avgusta J. Rotarju, posestniku v Rančjem vrhu, prekasto kravo, vredno 90 fl., obekrat iz zaprtih hlevov. Fr. Kočvarju, posestniku v Andrijancih, pa so odpeljali z njive ves oves, ki ga je ondi sušil v križih.

(Vlomil) je predrzen tat dne 8. avgusta o belem dnevu v hišo Fr. Toplaka, posestnika v Bišu ter mu je odnesel 53 gld. in srebrno uro. Na krovu je vrezano ime: Janez Tobaja.

(Požar.) V Mislinji tik Slov. Gradca je zgorela v noči od 15. na 16. avgusta Poglayenova žaga. Škode je neki za 10.000 fl. — Dne 1. avgusta je nekdo užgal v Zdolah kočo J. Molana, posestnika v Dolnji vasi. V koči ni nihče prebival, zato je požara najbrž zlobna roka kriva.

(Poštenost ali ka-li.) Na cesti iz Leitersberga v Maribor je izgubila dne 16. avgusta neka gospa knjižico, v kateri je bilo 36 gold., ljudje so videli, da je neka ženska, kmečki oblečena, pobrala knjižico, toda ni še doslej naznanila, da jo je našla. Se ve, da sedaj njo iščejo in ker nima dlani na levi roki, ne bode težko je najti. Doma je neki v Majšbergu.

(Požar.) V Hrastovci je v soboto požgal Miha Rihtarič, 13 let stari sin viničarja v Gorci, hišo Jožefa Pravdič ter je temu hiša in gospodorsko poslopje zgorelo z vsem, kar je v njih že bil hranil.

(Občeni zemljevid.) Kranjske vojvodine sta izdala Emil Jahnz in Ferd. pl. Genzič. Na zemljevidu so označena po uradnem gradivu okr. glavarstva, davkarski okraji ter razvrstitve Ljubljanske škofije. Cena je zemljevidu 80 kr.

(Učiteljstvo.) Nadučiteljica na dekliski šoli Trbovlje-Vode je postala tamošnja podučiteljica g. Ivana Steska, za podučiteljico pa pride tje g. Mel. Sittig, podučiteljica v Galiciji; učitelj v Studencih pri Mariboru je postal g. Frid. Lang, podučitelj v Ločah; podučitelj v Trbovlje-Vodah je g. Emil Vole in g. Edvard Čeh pri Sv. Jakobu v Slov. gor.

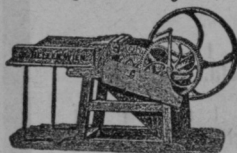
(Duhovniške spremembe.) Č. g. Alojzij Kos, župnik na Črešnjicah, je dobil župnijo Sv. Martina v Rožni dolini.

Loterijske številke.

Line 20. avgusta 1892:	68, 28, 6, 73, 19
Trst	89, 82, 70, 56, 37

Dijaki se sprejmejo v Jožefovi ulici št. 10 v Mariboru.

Vse stroje za kmetijstvo, vinarstvo in sadjarstvo,

mlatilnice, čistilnice za žito, triérje, slamoreznice, mline za sadje, stiskalnice za sadje in vino, za grozdje, kakor vsi druge stroje in pripomočke za kmetijstvo, vinarstvo in sadjarstvo itd. pripraviti v najnovjši in najbolj obliki, po ceni!

IG. HELLER, DUNAJ,

Praterstrasse 78.

Illustrirani zapiski in pohvalne pisma v hrvaškem, nemškem, italijanskem in slovenskem jeziku po zahtevanju brezplačno in franco. — Čas za poskušanje — garancija, ugledni popaji.

Zopet znižane cene!

Zaloga mizarskega in pravoskega pohištva

Konrada Wölflinga

Maribor, gosposke ulice št. 28

priporoča bogato asortirano zalogo

žleбенega in narezanega pohištva za spalnice, postrežnih miz, miz za salone, pisarnih in napravnih miz,

kakor tudi raznih

tapetovanih garnitur za salone, divanov, balzakov, otoman, sof, kanapejev, naslanjačev, posteljnih vložkov in žimnic.

Tudi vsakovrstnih ptujedeželskih in domačih

zrcal in podob

vsake sorte s čednim okvirjem, pozlačnim in črnim, kurnis in roset

po najnižji ceni.

Na zahtevanje razpošiljajo se ilustrirani ceniki brezplačno in franco. 8-20

Zavarovalno društvo

„Unio catholica“

na Dunaji I., Bäckerstrasse 14 in v Gradci Radetzkystrasse 1. 13-26

priporoča se vsem katolicanom, kateri nameravajo složnost na gospodarstvenem polju. Društvo oskrbljuje zavarovanje proti ognju, nesreči in za življenje, kakor tudi cerkvenim in občinskim predstojnikom zavarovanje zvonov proti razlomu in poklini. — Zastopniki se iščejo. Varnost popolna, premije po ceni.

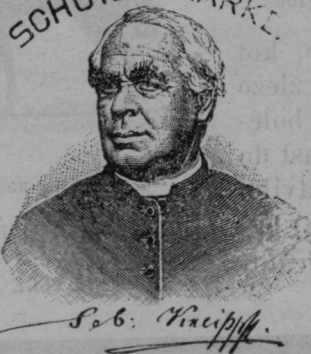
Služba organista in cerkovnika

se odda pri Materi Božji na Kalobji do 15. septembra. Več se izve pri cerkvenem predstojništvu. 1-3

Na prodaj so dobre orglje,

ki bi jako sodile ali v manjšo župnijsko cerkev ali pa v katero podružnico. — Več pové uredništvo „Slov. Gosp.“ 2-3

SCHUTZ - MARKE

Sob. Kneipp

V najem vzeti želi nekdo štacuno ali hišo za trgovino v sposobnem kraju. Ponudbe naj blagovolijo se poslati uredništvu „Slov. Gospodarja“. 2-2

Sv. Tomaž nad Veliko nedeljo.

Dne 29. avgusta, t. j. v ponedeljek na Glavosekovo imamo pri Sv. Tomažu velik živalski sejem, h kateremu se p. n. prodajalci in kupci, kakor tudi drugi trgovci vlnjudo vabijo. D. Škrlec.

Tovarna

13-15

J. Weipert & sin
v Stockeravi

priporoča vsakovrstne lastne gospodarske najboljše in novejšje stroje, kakor vitla, mlatilnice, rezalnice za sadje, stiskalnice, mline in vse rezervne dele itd. po celo nizki ceni. Plačilo na obroke. Potovalnih agentov ne pošiljamo in zavolj priročnosti je naša vzgledna zaloga pri gospodu F. Pišek v Hotinji vesi (bei Kranichsfeld.) Stroji se pošljejo franco in 14 dni na poskušnjo. Ceniki zastoj.

Kdor hoče uživati **dobrote edino prave** — ne na pol sožgane in polne slaja, ki v ustih ostane

Kneipp-ove sladne kave

naj kupuje le blago v rudečih štirivoglatih zavitkih bratov Ölz z varnostnimi markami: **podobno in ponvico.**

Ako se jej primeša nekoliko

17-30

Ölz-ove kave,

katera je **najboljši in najizdatnejši** dostavek h kavi, dobivaš po **ceni redilno kavo**, katera presega navadno bobovo kavo.

Bratje Ölz, Bregenz

od vlč. g. župnika Kneippa edino pooblaščenata tovarna za sladno kavo na Avstrijsko-Ogerskem.

Priporočba.

22 let sem na Bavarskem kot samostalen orglar svojo umetnost z najboljšim uspehom izvršil in si v tej stroki obilo izurjenosti pridobil. Zdaj sem pa v svoji domovini, v Mariboru orglarsko delavnico otvoril. Opiraje se na spričevala preč. duhovščine, učiteljev in organistov, priporočam se za izdelovanje novih orgelj, za preustrojenje in ponovljenje starih. Delam vselej v cerkvenem slogu zunaj, znotraj pa skrbim za močen glas in čisto vglasbo. Tudi obiram harmonije in glasovire.

S spoštovanjem

Franč Korošak,

orglar v Mariboru, Schmiderej-jeve ulice 5.

Specijalne tovarne za SISALJKE TEHTNICE

vsake vrste.

za vse svrhe.

☛ žlebe v vsaki velikosti. ☛ 18—20

Commandit-Gesellschaft für Pumpen- und Maschinenfabrikation
W. GARVENS, Wien, I., Wallfischgasse Nr. 14.

Zapisniki brezplačno in franko.

Lekarna v Ljubljani (Kranjsko)

zraven rotovža je stara čez 150 let.

Iz te lekarnе zraven rotovža g. pl. Trnkóczy-ja se vsa tul-aj popisana domača zdravila, zmiraj sveža dobivajo. Zdravila se vsak dan na doželo s poštnim povzetjem in hitro razpošiljajo.

Lekarn Trnkóczy-jeve firme je pet, in sicer: Na Dunaji Victor pl. Trnkóczy, V., Hundsturmstrasse 113 (tudi kemična tovarna); dr. Oton pl. Trnkóczy, III., Radetzkyplatz 17, in Julius pl. Trnkóczy, VIII., Josefstädterstrasse 30; v Gradci (na Štajarskem) Vendelin pl. Trnkóczy; v Ljubljani Ubald pl. Trnkóczy.

Adresa na to lekarno se glasi:

Na lekarno Trnkóczy-ja
zraven rotovža v Ljubljani.

Kapljice za želodec
vulgo

Marijateljke kapljice

so izvrstno uspešno, kot želodec krepilno, žlezo ločilno, odvajalno, bolečine olajšalno in slast do jedi oživljajoče zdravilo.

Sklenica stane 20 kr.,
tucat 2 gold., 5 tucatov
samo 8 gold.

Cvet zoper trganje, (Gichtgeist)

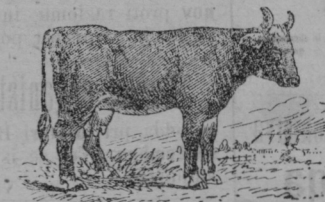
lajša in preganja bolečine. Steklenica stane 50 kr., tucat 4 gld. 50 kr.

Planinski zeliščni sirup vulgo prsni sok, ali sok zoper kašelj za odraslene in otroke; razkroja sliz in lajša bolečine. Steklenica stane 56 kr., 1 tucat 5 gld.

Odvajalne ali čistilne kroglice ne sme bi se pogrešati v nobeni rodbini. So lahko odvajajoče, žlezo odganjajoče, zdravilo pri zabasanji, skazenem želodcu, ter so na prodaj v škatuljah po 21 kr.; jeden zamotek s 6 škatuljami stane 1 gld. 5 kr.

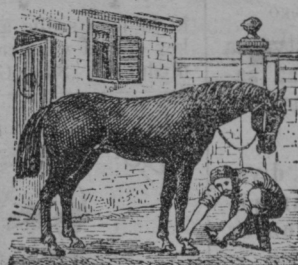
Esenca za želodec, 1 steklenica 10 kr., 1 tucat 1 gold., 5 tucatov samo 4 gold. 50 kr.

Angleški balzam, 1 steklenica 10 kr., 1 tucat 1 gld., 5 tucatov samo 4 gld.

Štupa za živino.

Ta prav dobra štupa je najboljšo zdravilo za notranjo potrebo pri kravah, konjih in prašičih itd. Zamotek z rabilnim navodom velja le 50 kr., 5 zamotkov z rabilnim navodom samo 2 fl.

Cvet za konje.

Najboljšo mazilo za konje, pomaga pri pretégu žil, otekanji nog, otrnjenji v boku, v križi itd. s kratka pri vnanjih boleznih in bibah. Steklenica z rabilnim navodom vred stane le 1 gld., 5 steklenic z rabilnim navodom vred samo 4 gld.

Vsa ta našeta zdravila se prava dobivajo
v lekarni Trnkóczyja v Ljubljani zraven rotovža
in se vsak dan s prvo pošto razpošiljajo.

8—12